

bører Klage over det økonomiske Tryk, der hviler paa Handel og Omsætning, i sig selv er vel egnet til, at man skal gøre yderligere Indskrænkninger end dem, vi allerede kende. Jeg siger ikke, at denne Betragtning skulde medføre, at man uden videre skulde stille sig paa det gamle Standpunkt og sige, at man ingen Forandringer vilde have, men jeg mener, at denne Betragtning maa være en Maner og Spore til at gaa meget varsomt frem og ikke tage noget nyt op, hvor der kunde være Spørgsmaal om, at det kunde — selv om nogle, ja maaske mange havde Gavn deraf — blive til Skade for adskillige. Jeg tror, at man nødvendigvis under de Forhold, hvorunder vi nu leve, i særlig Grad maa tage Hensyn hertil ved Behandlingen af et Lovforslag som dette.

Medens jeg nu ikke skal komme meget ind paa Enkeltighederne ved denne Løjlighed, giver dog den Omstændighed, at der, som det viser sig, inden for Forslagsstillernes Kreds er afvigende Meninger om adskillige Punkter i Lovforslaget, mig Mod til at fremkomme med nogle fra Forslaget afvigende Meninger om Enkeltigheder. Jeg skal i denne Henseende anføre, at det forekommer mig, at det er en Bestemmelse af meget tvivlsom Værdi, naar det i § 2 b foreslaas, at Apoteker maa holdes aabne hele Dagen for Salg og Udlevering af Lægemidler. Helt afset fra, om man kan vente at faa en saadan Lovbestemmelse overholdt, hvilket vel nok i det praktiske Liv kan støde paa adskillige Vanskeligheder, forekommer det mig dog, at man maatte have en meget tydelig Betegnelse af, hvad det er, Apotekerne maa sælge om Søndagen, og hvad de ikke maa sælge. Begrebet Lægemidler er jo overordentlig flydende, og vil man beskytte andre handlende, som man tvinger til at lukke, mod Apotekernes Konkurrence ved, at de om Søndagen sælge Varer, som de handlende selv føre, tror jeg, at man kommer til at gaa saa vidt, at man maa forbyde Apotekerne at sælge alt andet om Søndagen end det, der udleveres efter Recept. Vil man ikke gaa dertil, vil man fra Materialhandlerne møde Klage over, at de skulle lukke om Søndagen, medens Apotekerne frit væk kunne handle med de almindelige Lægemidler, som ogsaa Materialhandlerne maa handle med. Vil man ikke det, saa vil man fra Vinhandlerne modtage Klager over, at Apotekerne om Søndagen forhandle Vin, og Vin er jo i mange Tilfælde at indbefatte under Begrebet Læge-

midler, saa sandt som det ofte hænder, at Lægen giver sin Patient det Paalæg, at han skal nyde god og ren Vin, og der vil vist inden for det Omraade, hvor Apotekernes Handelsberettigelse ligger, kunne nævnes adskillige andre Ting, hvis Forhandling om Søndagen vil indeholde en Konkurrence med andre næringsdrivende, som man tvinger til at lukke. Ogsaa den næste Bestemmelse, at Bagerbutikker maa holdes aabne til Kl. 12, forekommer mig at være af noget tvivlsom Natur. Ikke det, at de maa holdes aabne til Kl. 12, men at de skulle lukkes Kl. 12, thi naar man vil stille alle lige, og det er noget, dette Lovforslag lægger meget stærkt an paa — at forhindre Konkurrencen — maa man, hvis man vil lukke Bagerbutikkerne Kl. 12, ogsaa lukke Konditorierne Kl. 12, hvad jeg for øvrigt ikke vil være meget stemt for. Men vil man lade Konditorierne være aabne hele Dagen, saa forekommer det mig, at man ogsaa maa lade det samme gælde Bagerbutikkerne, hvor der i alt Fald her i Kjøbenhavn og i Provinsbyerne drives en ret betydelig Omsætning med Varer, der nydes paa Stedet. I § 3 foreslaas det, at alle fotografiske Ateliers skulle holdes lukkede paa Folkekirkens Helligdage efter Kl. 12. Jeg tror ogsaa, at dette er en Bestemmelse af meget tvivlsom Værdi. Naturligvis vilde de store Fotografer, der fotografere til høje Priser og særlig have deres Kunder blandt de velstillede Lag i Befolkningen, være vel tjente med at lukke Kl. 12. De kunde for saa vidt ønske, at alle Ateliers blev lukkede hele Søndagen, thi deres Kunder ville ogsaa om Hverdagen være i Stand til at komme og lade sig fotografere. Er der derimod Tale om mindre Fotografer, og af dem er der mange, som arbejde uden Medhjælp, ville disse føle sig meget brøstholdne ved at skulle lukke Kl. 12 netop den Dag af Ugen, hvor største Delen af deres Publikum har fri og kan møde i Søndagspuksen og lade sig fotografere.

Ligeledes synes jeg, at Bestemmelsen i § 5 om, at Barber- og Frisørstuer skulle holdes lukkede fra Kl. 10 paa Folkekirkens Helligdage, lader en Del tilbage at ønske. Hvis man endda havde nøjedes med Frisørstuerne, skulde jeg ikke have haft saa meget derimod, men for Barberstuerens Vedkommende forekommer Paabudet mig at være meget haardt særlig mod de Herre, som ikke bære Fuldskæg. Man maa betænke, at det over for dem vil være meget haardt at udstede Paabud mod, at